

Јелеосвећење у которској Цркви Светог Николе: Присуство Божије нас опомиње и упућује

На Велику сриједу, на богослужењу Свете тајне јелеосвећења вјерном народу у Цркви Светог Николе у Котору поучним словом се обратио протојереј Мијајло Бацковић. Своје обраћање је почео подсјећањем на ријечи апостола Јакова: “Болује ли ко међу вама, позовите старјешине црквене, нека се моле над њим, нека узму уље и нека га помажу”.

“Ушли смо у последњу седмицу Великог поста и могли би слободно рећи да све оно што смо читали и цијели спасоносни живот Господа Спаса нашега Исуса Христа, може да се сажме у ову последњу недјељу која испуњава Јеванђеље.

Данас, на Велику сриједу, сјећамо се два догађаја која показују и нашу данашњост и нашу садашњост и наш живот. Сјећамо се оне грешнице, блуднице, која је скупим миром помазала ноге Христове, али исто тако сјећамо се онога који је гледао чуда Христова, који је с Њим ходио, с Њим

живио, гледао како васкрсава мртве, гледао како лијечи и подиже. На крају, пољупцем Га је издао Јуда Искариотски.

Имамо с једне стране жену грешну која је дубоко у себи пронашла покајање и купила скупочјено миро да би помазала ноге Господње и припремила Га за оно што слиједи, страшну смрт на крсту. Имамо са друге стране човјека који је све вријеме био с Њим. Он га је изабрао између многих, да буде ученик Његов. Цијело вријеме био је с Њим, слушао Његову ријеч, а на крају Га је оздао.

Такви смо ми људи. Такав је сваки човјек и таквог човјека и такву жену можемо срести међу нама, у нама и дан данас.

Ми који стојимо данас, вечерас, у овом светом храму, молимо се Богу. Дошли смо по благослов, дошли смо по молитву, дошли смо по исцјељење за нас и за оне који нису могли да дођу, а које сви ми имамо на памети, који леже по болницама и који су нас замолили да се за њих помолимо. И, сви ми који овдје стојимо, знамо гдје смо дошли и код кога смо дошли.

За Њим углавном идемо. Њега слушамо и гледамо исцјељење и васкрсење из мртвих и знамо и осјећамо свеприсуство Божије. А има тамо, ван овога храма, неких које ми сматрамо блудницима, грешницима, отпадницима и које врло често осуђујемо ми из Цркве, гледајући на њих као на нешто прљаво. Али, видите, може се десити да они на које ми гледамо и које је свијет презрео и које смо ми презрели, као што су првосвештеници јеврејски у то вријеме презрели били ту жену грешну, блудну и нису видјели њено дубоко покајање, можда ће они, који нису вечерас са нама, које ми осуђујемо, бити први када Господ дође са својим покајањем и љубављу, а ми, или неки од нас, који стојимо овдје и осуђујемо их, да Га издамо пољупцем својим.

Присуство Божије нас опомиње, али нас и упућује.

Управо ова недјеља и та свјетлост ка којој идемо, кроз ову таму издаје Јудине, приближавамо се још тамнијем тренутку страдања Христовога, да би кроз ту помрачину издаје људске, богоубиства, исти они људи, који су га сачекали у недјељу на Цвијети, који су викали „Осана на висинама, благословен Који долази у име Господње“, послјије само неколико дана викали „распни Га, распни“.

Ти контрасти, које видимо у последњој недјељи, показују само да треба да будемо истрајни, да имамо свој пут и да увијек путеводитељ буде Господ и свјетлост на крају таме, а та свјетлост, вјечна и непролазна је Васкрсење

Христово којем прилазимо.

Нека би та свјетлост била свима нама пут куда да идемо, како да живимо и како да се кајемо и када падамо. Не осуђујте оне око себе за које свијет мисли да су отпали од Бога, него љубављу својом пробајте да их схватите и прихватите. Међу нама има много оних жена које су ноге помазале Христу, а да ми то не знамо и да их и дан данас осуђујемо. Та жена може бити сваки човјек и сваки брат кога видимо. Исто тако у нашим лицима можемо препознати и онога који ће издати свога Христа.

Нека Господ да да ми будемо она жена која је препознала гријех свој и скупим миром помазала ноге Христове, покајање своје показавши тиме, а да нас Господ спаси од издајничког цјелива Јудиног и да нам покаже и укаже прави пут, пут ка спасењу.

Нека би Господ све вас који сте се помазали светим уљем које смо ми недостојни свештеници као што рече пета молитва, примијели Господу и молили се да њиме помажемо вас, а преко тог светог уља које је Господ дао као спасоносни начин исјељења, да вама исјељење душевних и тјелесних ваших болести и свима онима којим ћете однијети ово уље, за које сте се молили, па иако не добију физички ово уље Господ ће знати да прихвати и њихову молитву. Нека Господ све вас благослови и наше болесне браћу и сестре по болницама и оне који нису можда данас дошли са нама, подигне из њихових болесничких постеља и из оних душевних које не морају да буду постеље него свакодневни наши падови. Нека Господ све вас благослови, а њима нека буде и свима вама на здравље и на спасење, амин“, поручио је о. Мијајло.

mitropolija.com